

derfor kunne faae en Postforbindelse end ikke een Gang om Ugen. Deres Fordringer ere meget beskedne, idet de kun forlange Postgang 2 Gange om Ugen om Sommeren og een Gang om Vinteren; Den har et Indbyggervantal af 700. Udvalget har derfor ment, at denne Sag burde henvises til den høitærede Indenrigsministers Overveieelse, idet man er overbevist om, at den høitærede Indenrigsminister, der jo i alle disse Sager har viist sig meget imødekommende, ogsaa vil tage Hensyn til dette Andragende, saasnart det paa nogen Maade kan ske. Andragendet fra affædiget Kapitain Sørensen er henvist til den høitærede Krigsminister. Seg skal gjøre opmærksom paa, at der er en Trykfeil i andet Stykkes første Linie, idet der staar 1867 istedenfor 1875. Denne Mand har, som det ses af Andragendet, havt en meget lang Tjenestetid, har dernæst fortrinlige Anbefalinger og har udmærket sig særlig i sidste Krig. Udvalget har derfor ment, at der var tilstrækkelig Grund til at tage Hensyn til Andragendet. Der er fremdeles, idet jeg saaledes er færdig med første Afdeling, et Par Andragender, med Hensyn til hvilke der ingen Indstilling foreligger, men hvor der dog har været nogen Tvivl hos Udvalget, for det ene Andragendes Vedkommende i det Mindste en delvis; det ene er Andragendet under Nr. 13 fra forhenverende Færgerieier Matthiasen. Som det vil ses, er Grunden til, at man ikke har ment at kunne foretage nogen Indstilling, at der ingen Oplysninger foreligger om denne Mand's Formuesomstændigheder. De Vidnesbyrd, der iøvrigt foreligger om den tro Bligtopsylbelse, han har viist i de mange Aar, han har været Færgemand mellem Midelfart og Snoghøi, og de Vidnesbyrd, der foreligger om, at han har tilsat sit Helbred derved, gjorde unegtelig Udvalget redebont til at ville foretage Henvisningen, men da der ikke forelaa Noget om hans Formuesomstændigheder, har man ikke ment at kunne gjøre det. Seg skal iøvrigt sige, at, efterat denne Mand er kommen til Kundskab om Andragendets Skæbne, er der kommen en Skrivelse fra ham, i hvilken han meget beskedent fortæller, at vel er han ikke nogen formuende Mand, men han kan dog komme ud af det, og han mener derfor, at det ikke vil være rigtigtydeligere at trænge paa med at faae Noget. Seg har nu Vidnesbyrd fra anden Side om, at han vistnok ligesaa godt som mangan en Anden kunde have faaet Attest for, at han var uformuende, men han har ikke villet benytte sig deraf. Disse Ord har jeg ment at burde udtale om denne Sag, den første Del deraf paa Udvalgets Begne og den sidste Del deraf for mit eget Vedkommende, som en Anekdotte af denne Mand's Virksomhed og den Maade, hvorpaa han har stillet sig. — Andragendet under Nr. 14 angaar livsvarig Understøttelse til Enken Martha Amalie Hansen. Der har man ikke ment at kunne foretage en

Henvisning paa det Grundlag, at denne Enke skulde have livsvarig Understøttelse. Det vil ses, at Ministeriet har givet hende Understøttelse et Par Gange paa en Snæs Kroner. Udvalget har ikke havt Noget mod, at hun fik en saadan Understøttelse igjen, kun ikke, at den blev livsvarig, idet det kunde drage Konsekvenser efter sig. — Om Andragendet under Nr. 17 fra 2600 Beboere i Midtjylland er vel ikke foretaget nogen Henvisning, men det siges der udtrykkelig, at Udvalget gaar ud fra, naar Undersøgelserne, betræffende en ny Jernbanelinie, skulle foretages, der da ogsaa maatte blive foretaget Undersøgelser betræffende denne Linie fra et Punkt mellem Belle og Horsens, Løsning nærmest, og til den eventuelle Fortsættelse af Herning Banen. Udvalget er altsaa enig i, at der bør foretages Undersøgelser. Grunden til, at der ikke er stet nogen Henvisning, er, at Udvalget har delte Meninger om selve Banearlægets Gavnlighed eller Ikke-Gavnlighed, og det har man ikke villet omtale, og der kunde jo let i en Henvisning ellers komme til at ligge, at Udvalget anbefalede fortrinvis det; det har man ikke villet, men man har villet anbefale det til Undersøgelse, hvilket derimod ikke er Tilfælde med et andet Jernbaneprojekt, som jeg med det Samme skal omtale. Der foreligger et andet Andragende i næste Afdeling, nemlig om en Jernbane over Brædstrup; dette Projekt have vi ikke ment at kunne anbefale til Undersøgelse. Den høitærede Minister vil altsaa deraf se, at det er, saaledes som der ogsaa staar, Udvalgets bestemte Formening, at dette Projekt, som er nævnet under Nr. 17, bør undersøges i Forbindelse med de øvrige. — Fremdeles skal jeg nævne Andragendet under Nr. 20, der angaar Mergelbanen. Det er ogsaa der Udvalgets Mening, at den samme Undersøgelse vil blive dette Projekt til Del, som vil blive det tidligere nævnte til Del, forsaavidt man rigtig har forstaaet de Udtalelser, der ere komne fra den høitærede Minister i denne Retning, hvorfor der heller ikke her er stet nogen Indstilling, hvortil der er saameget mindre Grund, som Sagen netop foreligger for den høitærede Indenrigsminister, og han allerede har gjort Begyndelsen til at gjøre Noget for denne Egn, hvilket jeg for mit Vedkommende meget paafikjoner. Seg tænker herved paa Mergelboringerne. Derved tror jeg at være færdig med 1ste Afdeling, og skal nu udtale mig om de i anden Afdeling foretagne Henvisninger. Der er der først to Indstillinger angaaende Høiskolerne i Biby og Galtrup. Seg antager ikke, at jeg behøver at udtale mig om disse to Skoler, de ere vel bekendte begge to. For den enes, Galtrups Vedkommende, foreligger en meget karakteristisk Anbefaling, — at udhøve Karakteren behøver jeg ikke, det vil ethvert Medlem kunne selv, — der slutter med at sige, efterat have udtalt nogen Dadel over Stolen, at de Elever, der have været